

преподоеѣ колко свѣтовны вѣри, и окаяны мѣтежей свѣреваватъ царскитѣ сѣрдца.“

И така приклониса блаженный Іоаннъ на молката, еще и на постническитѣ сѣдѣды (гостицы), но камъ златото никакъ, и отписа му така:

„Благочестивомъ и самодержцѣмъ Българскаго скиптра царю Петръ, ѹбогій Іоаннъ. Не е полезно намъ да испазнимъ всичкото твое прошеніе: но ради твоѣта вѣра и ѹсердіе, испазвамъ го само въ потребнитѣ намъ, и така пріемамъ постническитѣ еденія, а златото самъ си ты дръжъ: защото такива нѣща сѣ много вредителны на иноцитѣ, а особено на тѣхъ които живѣатъ въ пѣсты и неѹтѣшны мѣста. И на що шѣтъ да потрѣкатъ томъ, който хлѣбъ досыта не пріима, нито водицѣ до погасеніе жажды. Што нашето живѣніе Христосъ, а смѣртъта ни печалба. На твоео царство, и на други таковы сѣ потребны тѣ нѣща. Окаче нито ты, сѣ дѣадема (корона) окложенный, не трѣбва да сѣ ѹслаждавашъ въ тѣхъ: защото е речено, богатство ако тече неприлагайте сѣрдца. Ако и да е писано, царю дѣржава богатство, но кога сѣ изживава за оржѣа и воинства, а не за свои немъ сласти (кефове); найправедното окаче негово ѹпотребеніе есть да сѣ раздава на испаднѣлы и сыромасы, на голы и безпокрывны. За това ако ищешъ сѣ земното да наследывашъ и небесното царство, бѣди щедръ, іакоже и отецъ нашъ небесный щедръ есть. Не сѣ ѹповавай на неправдата, и не желай да грабишъ. Бѣди кроткъ и тихъ, всакомъ, да може да пристѣпка при тебе, имай очитѣ си на всичкитѣ отворени. Да сѣ пролива на всичкитѣ маслото на твоѣта милость, да не ѹзнае твоѣта лѣвица, что прави десницата ти. Сыромаситѣ да излѣзватъ радостни отъ твоѣта палата. Твоитѣ князове похвалы на іазыкъ да носатъ. Да сїае сѣ свѣтлина докродѣтелей твоѣта каграница. Воздыханія и слъзы да вѣдѣтъ твоитѣ произведенія. Память смѣртнаѣ вынѣги да посѣщава ѹма ти. Пѣрѣгаво да мечтѣе твоѣта мысль бѣдѣщето царство. Ѣнижѣвайся предъ ногѣтѣ на церквата матери твоѣ. Припадай сѣ присѣрдце, и преклоняй вѣрхъ на нейнитѣ първопрестолницы. Іако да царь царствѣющихъ и господы господствѣющихъ видѣвъ такового твое ѹсердіе, подасть ти блага іаже око не видѣ, ѹхо не слыша, и на сѣрдце челоѹкъ не въздохъ.“

Царѣтъ като прочете това, сторимъ сѣ че придѣкы голѣмо